

Saarelaisten Sanomat

2/2022

Sisällysluettelo

Sisällysluettelo s.2

Puheenjohtajan palsta s.3

Sukuseuraharrastus tekee hyvää

Mielenkiintoinen matka Saarelaisten maisemiin s.4

Joulun könttätarjous sukukirjoista s.8

Vaskiviikon tapaamisesta perinne? S.9

In memoriam: Osmo Turunen s.10

Edistyksellinen maanviljelijä Juho Saarelainen s.11

Saarelaisia Pietarissa - suntio, aliupseeri, työmiehiä s.13

Hallitus esittäytyy: Sulo Eskelinen s.15

Saarelaisten sukuseuran sukukorut HerDesign Oy Ltd:ltä s.17

Savolaiset turpakäräjät s.19

Sukuseurassa tapahtuu s.20

Haluaisitko selvittää omaa sukupuutasi? S.21

Kevätretki Helsinkiin? S.22

Yhteystiedot s.23

Saarelaisten Sanomat 2/2022

Päätoimittaja: Anita Saarelainen

Toimitus ja taitto: Hallitus/ Veijo Saarelainen,
avustajina jäsenistö.

Paino: Grano Oy Joensuu

Painos 300 kpl

Kannen kuvat: Veijo Saarelainen, Selkien kylä

ISSN 2342-2289

Puheenjohtajan palsta

Sukuseuraharrastus tekee hyvää

Sukuseuratoiminta ei ole vain eläkeläisten harrastus, vaikka nimenomaan heidän (ja meidän) panosta tarvitaan. Kukapa muu kertoisi paremmin suvun tarinaa kuin sen itse kokeneet? Ikäihmisten omat muistot isovanhemmistaan ja heidän elämästään välittyvät usealle sukupolvelle. Nuoremmillekin sukuseura tarjoaa mielenkiintoista tekemistä. Sitä löytyy niin sukututkimuksessa, perinteen tallentamisessa, sukukarttojen laatimisessa kuin yhdistystoiminnassakin. Netin sukututkimusohjelmat tarjoavat uuden väylän tutkia sukua.

Osallistuminen ja yhdessä tekeminen – itseään unohtamatta – tekevät jokaiselle hyvää. Harrastuksena sukuseuratoiminta pitää pääkopankin kunnossa. Sukua voi tutkia perinteisin keinoin, kirjallisten lähteiden ja arkistojen avulla tai modernisti tietotekniikkaa käyttäen. Netti avaa mahdollisuuksia myös kansainvälisyyteen ja kielitaidon kartuttamiseen.

Arkistot ovat kaikille avoimia ja oman sukuun rakentaminen on helppoa. Hyviä oppaita ja ohjelmia on olemassa. Myös opastusta ohjelmien käyttöön löytyy. Saarelaisten sukuseuran sivuilta löytyy Mikko Malisen tekemiä videoita, joilla pääsee hyvin alkuun. Lisää MyHeritage-ohjelman käyttöön opastavia webinaarinauhoituksia löytyy netistä vaikkapa kirjoittamalla hakukenttään ”Miten aloitan sukuuni rakentamisen netissä”. Tietojen kartuttaminen omaan sukupuhun on todella helppoa, sillä ohjelma löytää yhteyksiä muihin sukupuihin. Ohjelma antaa runsaasti ehdotuksia uusista sukulaisista. Niistä voit lisätä henkilöitä omaan puuhusi helposti jopa kymmeniä henkilöitä kerralla. Lisääminen on jopa liian helppoa – kaksoiskappaleilta ei voi välttyä, jos ei ole tarkkana.

Sukututkimus ei ole ainoa tapa toimia sukuseurassa. Arvokasta sukutietoa voit kerätä vaikkapa haastattelemalla omia vanhempiasi tai muita sukulaisia. Myös omat muistosi ja tarinat, joita olet kuullut suvusta, ovat aarteita. Erilaiset persoonat ja elämänkohtalot kiinnostavat muitakin kuin tutkijoita. Näitä (lyhyehköjä) tarinoita voidaan julkaista tässä lehdessä ja suvun nettisivuilla.

Kolmas tapa osallistua sukuseuran toimintaan on tulla mukaan retkille ja tapaamisiin. Tässäkin numerossa kerrotaan näistä tilaisuuksista.

Hyvä tapa tutustua laajemmin sukuun on myös tutustua sukukirjoihin ja muihin seuran julkaisuihin. Nyt niistä on hurja joulutarjouskin! Kirjoissa kerrotaan tavallisten ihmisten tavallisia tarinoita, joihin on helppo samaistua, mutta myös liikuttavia ihmiskohtaloita suvun piiristä. Kuitenkin kirjoituksissa tulee ennen kaikkea esille ihmisten pyrkimys hyvään elämään. Yhteisenä tavoitteena niin edellisillä kuin nykyisilläkin sukupolvilla on turvata parempi tulevaisuus lapsille ja lastenlapsille.

Hyvää joulun aikaa koko suvulle!

Anita Saarelainen

Mielenkiintoinen matka Saarelaisten maisemiin

Olavi Saarelainen

Lauantaina 28.5.2022 kokoontui iloinen joukko Joensuun matkakeskuksen laiturille, jossa odotti Ollin Palvelutaksi ja Tilausajot Oy:n linja-auto. Matka Pielisen ympäri kohti Saarelaisten maisemia alkoi. Meitä matkalaisia oli kaikkiaan 33, joista 5 osallistujaa oli mukana vain osan matkasta. Matkan johtajina olivat Anu Saarelainen ja Olavi Saarelainen.

Hotelli Kolilla nautittiin maittava lounas ja ihailtiin Kolin ja Pielisen komeita maisemia. Kolin kylällä kävimme katsomassa kansanedustaja Pekka Saarelaisen muistomerkkiä, jonka Saarelaisten sukuseura yhdessä Kolin kotiseutuyhdistyksen kanssa oli hankkinut. Muistomerkin paljastustilaisuus oli 28.8.2016. Seuraava kohteemme oli Kolin Kotiseutuyhdistyksen museo ja siellä valokuvaaja

Einar A. Saarelaisen valokuvakokoelma. Erityistä mielenkiintoa herätti museossa limonadin tekokone ja korkituslaitos, jotka olivat olleet aikoinaan käytössä Kolin matkailuhotellissa.

Kolilta matka jatkui kohti Nurmesta. Nurmeksen hautausmaalla Yrjö Saarelainen kertoi meille paikkakunnalla tunnetusta kauppiasta, Juho Saarelaisesta tämän haudan äärellä. Puu-Nurmeksesta eli ”herrojen kauppalasta” kertoi Nurmeksen matkailuopas Minna Murtonen. Nurmes on muutoinkin merkittävä paikka suvun kannalta, koska suvun yksi esi-isä, Mikko Saarelainen saapui sinne 1600-luvulla. Tästä esi-isästä muistuttaa edelleen Mikonsalmi nimi.

Linja-auto kuljetti Saarelaisten retken Joensuun asemalta alkaen ja takaisin.

1

2

3

KUVAT:

1. Virsuvaaran pirtissä

2. Pekka Saarelaisen muistokivi

3. Mauno Saarelainen

4. Minna Murtonen opastaa Nurmeksessä

4

Osmo Turunen kertoi sukukuusen istutuksesta Varpaseen vuonna 2009 sukupäivillä. Turusen pystyttämä opastaulu kuusen etupuolella.

Koko porukka majoittui Hyvärilän nuoris- ja matkailukeskukseen, jossa meille oli varattu maittava illallinen. Sunnuntai, retken toinen päivä koitti sateisena. Lämmintä oli kuitenkin +18 astetta. Aamiaisen jälkeen matka jatkui kohti Lieksaa. Linja-autossa kävi iloinen puheensorina eivätkä ajoittaiset sadekuurot haitanneet mukavaa tunnelmaa.

Olavi Saarelainen kertoi matkan aikana Simo Hurtasta (alias Simo Affleck) sekä Pielisjärven talonpoikaiskapinoista 1600-luvun lopulla. Simo Hurta oli aluksi veronvuokraaja Salomon Ehnbergin veronkantokirjuri ja myöhemmin itsenäinen veronvuokraaja.

Varpasessa poikkesimme katsomaan sukupuuta, jonka sukuseura oli istuttanut Särkkälän tilalle 1.8.2009 pidettyjen sukupäivien yhteydessä. Silloinkin satoi reippaasti, mutta kuusen istutus sujui silti fanfaarien soidessa. Sukutarinan mukaan suvun esi-isä, Esko nousi samalla kohdalla suureen kuuseen ja katseli sieltä avautumaa maisemaa. Varpasen kyläyhdistyksen puheenjohtaja Osmo

Turunen oli pitänyt kuusesta hyvää huolta ja asettanut kuusen viereen opastaulun. Hänen äitinsä oli Hilja Aliina Saarelainen, joka kuului Saarelaisten ensimmäiseen sukuhaaraan. Myöhemmin saimme suruviestin, joka kertoi, että Osmo oli kuollut vaikean sairauden murtamana 15.9.2022.

Lieksassa ajoimme suoraan Pielisen museoon, jossa meitä opasti museon opas Anu Sjö. Kiertelimme hänen johdolla tunnin verran museoalueella. Pielisen museo on laaja ja monipuolinen ja se kertoo Pielisjärven historiasta, erityisesti uitto- ja savottaperinteestä.

Lieksassa meillä oli lounas uheassa Timitran linnassa, joka oli palvellut aikoinaan Rajavartioston kouluna ja kasarmina. Yrittäjä, saksalainen Franz Betcke toivotti meidät tervetulleiksi ja esitteli lounaan ruokalistan. Lounaalla Lieksan Maunolan isäntä Mauno Saarelainen kertoi Maunolan historiasta. Ajan puutteen vuoksi meillä ei ollut aikaa poiketa Maunolassa, mutta Maunon esitelmä korvasi mainiosti asian. Timitran linnan ravintolayritys oli

Pienen Ritojärven luona pysähdyttiin venäläisten partisaanien uhrien muistokiven luona Olavi Saarelaisen kertoessa, miten partisaanit olivat tappaneet kolmesta talosta asukkaita, joukossa kolme Saarelaista.

tehnyt myöhemmin elokuussa konkurssin. Tuskinpa meidän lounaamme oli aiheuttanut konkurssia.

Lieksasta matka jatkui kaunista Kontiovaaran tietä. Tie kiemurteli mutkaisilla soraharjuilla, joita reunustivat metsälammet ja suot. Pysähdyimme Pienen Ritojärven luona tien varressa olevalle venäläisten partisaanien uhrien muistomerkillle. Olavi Saarelainen kertoi, miten venäläiset partisaanit olivat 30.7.1944 tappaneet kolmesta talosta asukkaita. Sormivaaran talossa venäläiset tappoivat Rynäsen perheen leski-äidin sekä hänen 6-vuotiaan ja 7 kuukauden ikäiset tyttärensä. Karhivaarassa partisaanit tappoivat Tolvasen talon ja Saarelaisen talon asukkaat. Vain muutamat onnistuivat pakenemaan ja pelastuivat. Tolvasia kuoli 6 henkeä ja Saarelaisia 3 henkeä. Eemil Saarelainen onnistui pakenemaan ja hänen poikansa Viljo seurasi isäänsä, joka haavoittui pahasti. Myös Saarelaisen Anton poika selvisi tilanteesta piiloutumalla. Tihutöissä kuoli lisäksi eräs Matilainen, joten kuolleita siviilejä oli kaikkiaan 13.

Olavi Saarelainen kertoi, että näiltä kyliltä evakuoitiin ihmisiä partisaanivaaran vuoksi. Hänen

perheensä ei kuitenkaan lähtenyt evakkoon, vaan piiloutui metsälatoon muutamaksi päiväksi.

Nämä järkyttävät tarinat venäläisten tihutöistä saivat matkalaiset hiljaisiksi. Matka kuitenkin jatkui kohti Joensuuta. Lehmassa pysähdyttiin ABC asemalle ja siellä juotiin mielenkiintoisen matkan päätteeksi pullakahvit. Joensuun rautatieasemalle saavuttiin niin, että etelään matkustajat ehtivät sopivasti Helsinkiin lähtevälle junalle.

Partisaaniuhrien muistokivi.

Kirjakampanja – nyt joululahjat könttähintaan koko suvulle!

Tilaa nyt aiemmin ilmestyneitä kirjoja, ennen kuin ne loppuvat. Tilaa kerralla enemmän, saat paketin erittäin edullisesti. Ensimmäinen kirja hintaan 20 euroa, kaksi kirjaa 30 eurolla ja kolme kirjaa 35 eurolla! Niissä riittää luettavaa ja tutkittavaa joulun pyhiksi.

Kirjat voivat olla samoja tai eri kirjoja – esimerkiksi Juuret Pielisen Karjalassa + Tarinakirja 2 + Saarelaisten Kuvakirja tai 3 kpl kuvakirjaa. Hinta koko paketille siis vain 35 euroa + postikulut (6,90–11,90 e). Tämä tilaisuus ei toistu. Voimassa vuoden loppuun. Tilaukset Veijolle veijo.saarelainen@wippies.fi tai puhelimitse 0400 913 585.

Hyvä idea on myös toimittaa kirjoja omaan paikalliseen kirjastoon. Sieltä niitä voivat lainata muutkin uteliaat.

Sukuseuran pikee-paita

Lasten koot 90/100-150/160

Miesten mallit XS-5XL

Naisten mallit XS-2XL

Hinnat:

Aikuisten koot 40,- (jäsenet 35,-)

Lasten koot: 30,- (jäsenet 25,-)

Tilaukset ja lisätiedot: ruuska.pirjo@gmail.com tai puh.040 715 7211.

Rintaan teksti joko "Juuret Pielisen Karjalassa" tai "Saarelaiset"

Vaskiviikon tapaamisesta perinne?

Kutsuimme sukua lounaalle ja kahville Hurtan Holviin Vaskiviikon sunnuntaiksi. Kutsu oli kuultu ja muutama nykyinen tai entinen Saarelainen tuli paikalle kesäkiireistä huolimatta. Vaihdoimme kuulumisia maittavan lounaan ohessa. Keskustelimme sukututkimuksesta, sukukirjoista ja seuran julkaisutoiminnasta myös toisen sukuseuran edustajan kanssa. Kirjoja ja Saarelaisten Sanomia oli tarjolla. Seuran pikeepaitoja saatiin kaupaksi pari kappaletta.

Mukavan kesäisen tapaamisen päätteeksi sovittiin, että yritetään tehdä tapaamisesta perinne. Tavataan siis ensi kesänäkin Vaskiviikon sunnuntaina. Seuraa Sanomia tai Facebook-sivuja.

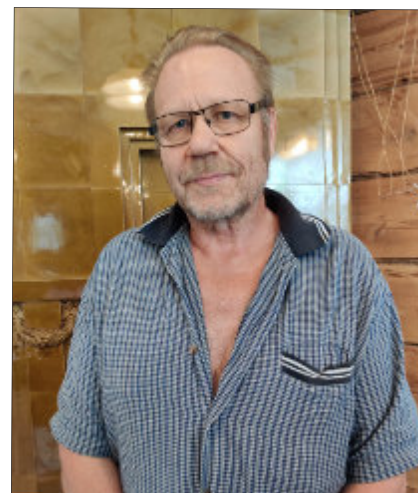
Anita S. ja Pirjo R.

Vaskiviikon tapaamisväkeä Lieksassa 24.7.2022. Pienessä kuvassa Pertti Mulari.

Pertti Mulari toisesta (eli Mularin) sukuseurasta piipahti kahvilla Vaskiviikon tapaamisessamme. Hän oli kiinnostunut sukuseuramme poikkeuksellisen mittavasta julkaisutoiminnasta. Pidetään mekin yhteyttä muihin sukuseuroihin.

Pertti Mulari omistaa tilan paikan nykyisin Lieksan Kontuvaarassa. Tilalla on tiivis yhteys Saarelaisiin, sillä ensimmäinen emäntä on ollut Saarelaisia ja tila mahdollisesti lohkottu Saarelaisten tilasta. Tapasimme hänet Lieksassa 24.7.

In memoriam: Osmo Turunen

Osmo Turunen syntyi Pielisjärven Varpasessa 29.7.1946. Hänen äitinsä Hilja oli omaa sukua Saarelainen. Vuonna 1969 Osmo meni naimisiin Mirjansa kanssa, ja tyttäret syntyivät vuosina 1975 ja 1987. Tätä ennen oma koti oli rakennettu Varpaseen.

Osmo työskenteli lähes koko työuransa Valtionrautateilla ja VR-Yhtymä Oyj:llä junansuorittajan ja asemamestarin vastuullisessa tehtävässä. Asemapaikasta tuli vaihtuva Viekin aseman lopettamisen jälkeen. Eläkkeelle hän jäi vuonna 2004. Työurastaan hänelle myönnettiin Suomen Valkoisen Ruusun I luokan mitali.

Osmo oli eri luottamustehtävissä kymmeniä vuosia, mm. Varpasen kyläyhdistys, Viekin reserviläiset ja Lions Club Lieksa/Korpi-Jaakko. Saarelaisten sukupäivillä Varpasessa hän istutti sukuun.

Mieluisimpiin harrastuksiin kuului polttopuiden teko sekä kauno- ja tietokirjallisuuden lukeminen, mikä näkyi hänen laajassa yleissivistyksessään.

Osmo oli luontainen johtaja ja auktoriteetti, tuki ja turva monelle.

Hän menehtyi vaikean sairauden uuvuttamana Varpasessa 15.9.2022.

Osmo Turunen, kuva: Lieksan Lehti

Osmon perheen kirjoittamasta muistokirjoituksesta referoinut Mikko Malinen.

Saarelaisia sanoma- ja aikakauslehdissä yli 100 vuotta sitten

Edistyksellinen maanviljelijä Johan Saarelainen

Ari Saarelainen

Kansallisarkistossa ja muissa arkistoissa on runsaasti sanoma- ja aikakauslehtiä, joiden sivuilla esiintyy Saarelaisia. Tässä kaksiosaisessa koosteessa muutama poiminta yli sadan vuoden takaa.

Nurmeksien Karhunkäpissä talonpoika Johan tai Juhani Saarelainen niitti mainetta Tapio-lehdessä vuonna 1865. Kirjoituksen perusteella hän oli poikkeuksellisen edistyksellinen maanviljelijä ainakin pitäjän piirissä. Hän oli ottanut käyttöön silloin ilmeisesti vielä harvinaisia viljelyn työkaluja, jotka paransivat satoa ja tehostivat sadonkorjuuta tuntuvasti. Työkalut olivat ”ohran niitto-wiikate”, ”siemenen sekotus aatra” ja ”siipiaatra”.

Wiikate nopeutti kirjoituksen mukaan viljan leikkuuta kahdeksankertaisesti verrattuna sirppiin. ”Aatra” tarkoitti eräänlaista kyntöauraa, ja Johanin käyttämällä työkaluilla kynnön ja kylvön pystyi tekemään paremmin. Johan oli käyttänyt myös tavallista auraa ruuspeltoon, mutta hallan jäljiltä kasvu oli ilmeisesti kuollut alkuunsa.

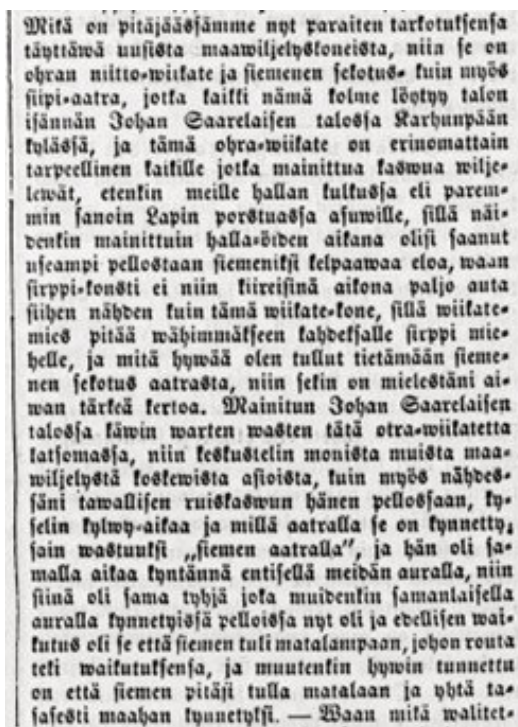

Näin kertoi 9.9.1865 Tapio-lehti, joka julkaisi etusivun mukaan ”Sanomia Sawosta ja Karjalasta”:

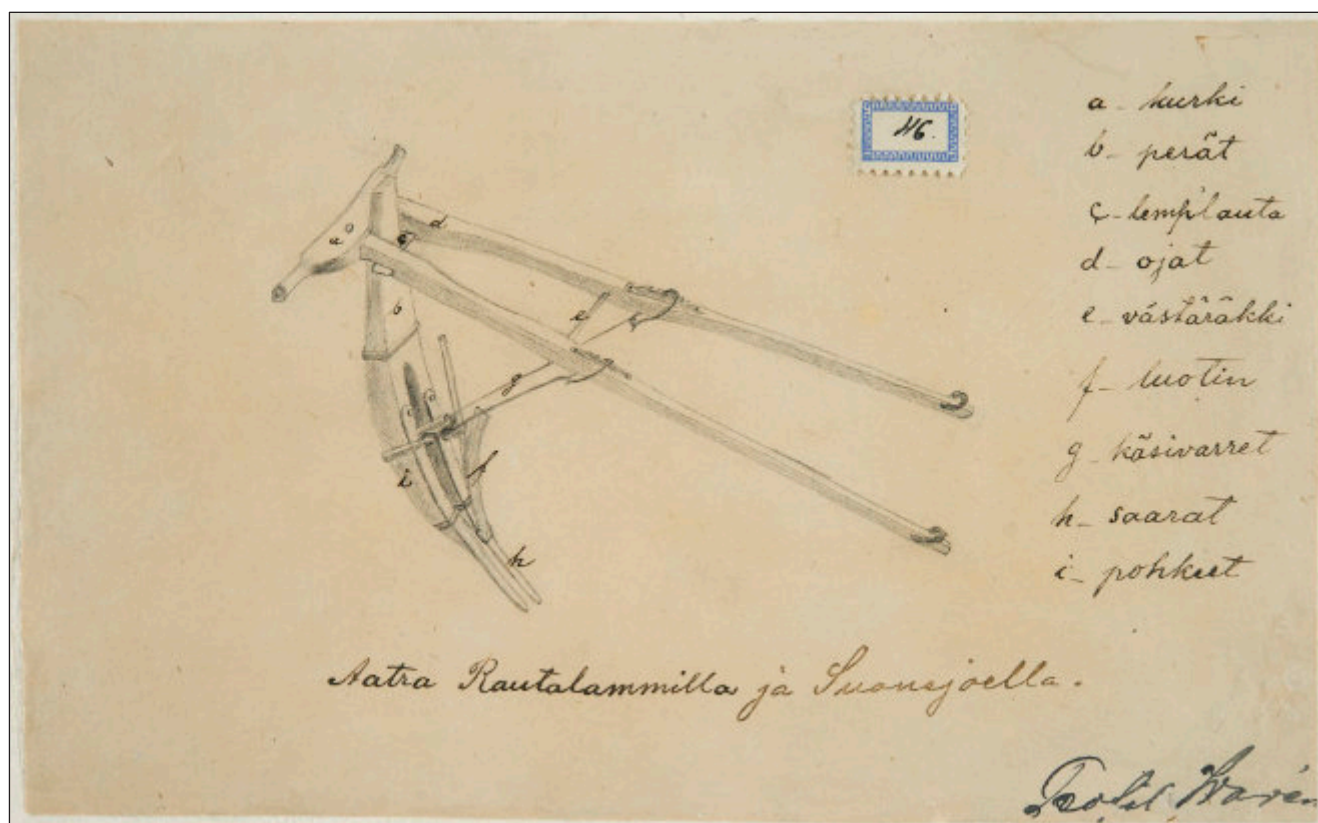
Mikä on pitäjässämme nyt paraiten tarkotuksensa täyttävä uusista maanviljelyskoneista, niin se on ohran niitto-wiikate ja siemenen sekotus kuin myös siipi-aatra, jotka kaikki nämä kolme löytyy talon isännän Johan Saarelaisen talossa Karhunkäpissä, ja tämä ohra-wiikate on erinomattain tarpeellinen kaikille jotka mainittua kaswua wiljelevät, etenkin kun meille hallan kulkussa eli paremmin sanoin Lapin porstuassa asuville, sillä

näidenkin mainittuin halla-öiden aikana olisi saanut useampi pellostaan siemeniksi kelpaawaa eloa, waan sirppi-konsti ei niin kiireisinä aikana paljo auta siihen nähden kuin tämä wiikate-kone, sillä wiikate-mies pitää vähimmäkseen kahdeksalle sirppi miehelle, ja mitä hywää olen tullut tietämään siemenen sekotus aatrasta, niin sekin on mielestäni aiwan tärkeä kertoa.

Mainitun Johan Saarelaisen talossa käwin warta wasten tätä otra-wiikatetta katsomassa, niin keskustelin monista muista maanwiljelystä koskewista asioista, kun myös nähdessäni tawallisen ruiskaswun hänen pellossaan, kyselin kylwy-aikaa ja millä aatralla se on kynnety, ja hän oli samalla aikaa kyntännä entisellä meidän auralla, niin siinä oli sama tyhjä kuin muidenkin samantlaisella auralla kynnetyissä pelloissa nyt oli ja edellisen vaikutus oli se että siemen tuli matalampaan, johon routa teki vaikutuksensa, ja muutenkin hywin tunnettu on että siemen pitäsi tulla matalaan ja yhtä tasasesti kynnetyksi.

Lähde: <https://digi.kansalliskirjasto.fi/sanomalehti/binding/441703?term=Saarelaisen&page=2>

Kuva: Aatra Rautalammilla ja Suonenjoella. Osat: a – kurki, b – perät, c – lempilauta, d – ojat, e – västäräkki, f – luotin, g – käsivarret, h – saarat, i – pohkeet. Lyijykynäpiirros vuodelta 1882, piirtäjä Teofil Warén. Lähde: Kansatieteen kuvakokoelma, Museovirasto.

Mikko Saarelainen vuoden 1671 käräjillä

Viime lehdessä oli pieni näyte siitä, millaisia ovat yli 300 vuotta vanhat arkistolähteet. Ilman vankkaa harjaantumista nykyihmisen on hyvin vaivalloista saada selkoa koukeroisesta käsialasta. Tässä Liisa Saarelaisen puhtaaksi kirjoittama teksti:

Efter egen bekännelse afsagdes Michael Saarelain att betala till Hendrich Hurskain 4 d:r 13 1: rust härflytande af hästars mellankiöp, och pålades bewittan summa peningar att utmäta.

Suomeksi suunnilleen näin: Oman tunnustuksensa jälkeen tuomittiin Mikko Saarelainen maksamaan Heikki Hurskaiselle 4 taaleri ja 13 1: (?) hevosten välikaupasta ja määrättiin tämä summa rahaa ulosmitattavaksi.

Toisin sanoen Mikko oli jotenkin metkuillut hevoskaupoissa ja jättänyt velan maksamatta

Saarelaisia Pietarissa – suntio, aliupseeri ja työmiehiä

Ari Saarelainen

Nyt Venäjä on julmalla hyökkäyksellä Ukrainaan ajanut itsensä eristyksiin. Tsaarien aikana Pietari oli kansainvälinen suurkaupunki, joka houkutteli myös Saarelaisia. Pietarin suomalaisen Pyhän Marian seurakunnan kirkonkirjoista löytyy paljon sukumme jäseniä.

Viimeksi kerroin Amerikkaan muuttaneesta Wilhelm eli Ville Saarelaisesta. Hänen henkilöhistoriastaan ilmeni, että hän oli muuttanut Pietariin, jossa hän meni naimisiin Fredrika Pulliaisen kanssa. Villen tulopaikaksi seurakunnassa on merkitty ensimmäisen lapsen kohdalla Eno, kahden seuraavan kohdalla Maaninka. Ammattimerkinnän arvasin epätarkasti: oikea suomennos saksaksi merkitylle ammatille Drechsler on sorvaaja.

Pietariin muutti tai siellä suomalaisessa Marian seurakunnassa oli kirjoilla 1800-luvulla kymmeniä muitakin Saarelaisia. Useimmat olivat lapsia, jotka kuolivat jo pieninä, joten olot olivat kovia, eikä suurkaupunki tuonut menestystä. Vanhin merkintä on 12.5.1813 kuumeeseen 52-vuotiaana kuollut Antti Saarelainen, joka ammattilyhenteestä ”kyrkov.” päätellen oli seurakunnan suntio. Syntymävuosi oli noin 1761.

Vuosisadan alussa Kustaa Sakarinpoika Saarelainen (Gustav Zacharisson Saarelain) vaimonsa Valpuri Ruotsalaisen (Walborg Mattsdotter Ruotzalain) esiintyvät kastettujen luettelossa kahden lapsen takia. Kustaan ammatiksi on merkitty sotilas. Parille syntyi 28.9.1818 Anna, joka kuoli pian ja 8.6.1822 Johan, joka kuoli 8.4.1823 eli alle 1-vuotiaana. Kustaa eteni sotilasuralla aliupseeriksi asti. Näin voi päätellä seurakunnan haudattujen luettelon merkinnästä. Kuolinpäivä oli 7.3.1837, ikä 58 vuotta ja kuolinsyy ”Schwindt sucht” (ehkä ”löydetty tajuttomana”?). Syntymävuosi olisi suunnilleen 1779. Nimen edellä lukee ”verab. schiedet. Unteroffic, verheir.”. Kahta alkusanaa en osaa päätellä, mutta kahden viimeisen mukaan Kustaa oli aliupseeri, joka oli naimisissa.

Pietarin Suomen asema, jonka laitureilla joukkoa Saarelaisiakin lienee astunut ensi askeleensa kaupungissa.
Lähde: <https://helsinkipietari150.vayla.fi/pietari-suomalaisten-silmin-1870-luvulla/>

Vuosisadan puolivälissä työmies Mikko Juhaninpoika Saarelainen (Michel Johansson Saarelain) vaimonsa Elina Mustosen (Elin Zacharisdotter Mustonen, s. 4.4.1821, Nurmes) kanssa oli hieman onnekkaampi. Heidän ensimmäinen lapsensa kastettiin 18.5.1852 Niiloksi (Nils, syntymäaika epäselvä), eikä häntä ole merkitty missään kohdassa kuolleeksi. Lapsina sen sijaan kuolivat seuraavat lapset Michaela (kastettu 22.11.1853, kuollut 16.1.1857), Maria (kastettu 1.4.1856, kuollut 12.12.1856) ja Peter (s. 21.4.1858, k. 12.7.1859).

Suomen sukututkimusseuran digitoitujen kirkonkirjojen mukaan pariskunta oli vihitty Nurmeksen Jokikylässä 30.6.1844. Ensimmäinen lapsi Kristina syntyi Nurmeksessa 2.3.1845. Mikko oli syntynyt 1.2.1822 Nurmeksessa renki Johan Saarelaiselle ja Stina Kokkoselle, joita ei löydy sukukirjoista. Mikon kuolemasta ei löydy tietoa, mutta vaimo Elina kuoli Pietarissa 13.4.1860. Kuolinsyyn kohdalle on merkitty saksaksi "unbek." eli tuntematon.

Pietarin Pyhän Marian seurakunnan kirkko 1800-luvulla.

Parikymmentä vuotta myöhemmin Pietarissa vaikutti työmies (Arb.) Paavo Klemetinpoika Saarelainen (Paul Klemensson Saarelainen) ja Helena Mikontytär Tolvanen (Helena Michels). Heille syntyi 23.8.1877 Mikko (Michel) ja Paul Arthur Mathias (kastettu 19.10.1880). Paavon tulopaikaksi oli ensin merkitty Lieksa ja sitten Pielisjärvi. Paavo löytyy Pietarissa myös haudattujen luettelossa 5.10.1906. Kuolinsyyksi on merkitty sydänpysähdys ja iäksi 61 vuotta ja 12 päivää.

Kastettuja Saarelaisten lapsia Pietarista löytyy yhteensä 34. Vanhempina esiintyy 18 eri Saarelaista. Haudattujen luettelossa on 37 Saarelaista. Kuolleista suuri osa on lapsia, mutta mukana on myös muutaman naimaton tai vanhus. Avioliittoja on kirjattu yksitoista: miespuolisia Saarelaisista vihittyjen joukossa esiintyy Villen lisäksi kolme, naispuolisia seitsemän.

Pietarin suomalainen Marian srk - S:t Petersburgs finska Maria förs - vihityt

• Miehen sukunimi: SAARELAIN => Saarelain, Saarelainen, Saarelaine, Saarelain geb. Mustonen, Saarelain geb. Adamssohn, Saarelainen geb.

Kuul.	Vihitty	Kylä	Talo	Mies	Vaimo	Kylä	Talo
Q	6.2.1872			Vilh Saarelain	Hedvig Kouvo		
Q	13.5.1879			Peter Saarelainen	Margaretha Houkaunen		
Q	11.10.1881			Wilhelm Peterss Saarelainen	Fredrika Pulliainen		
Q	30.10.1888			Paul Saarelainen	Margareta Pakarinen geb Häkkinen		

4 tapahtumaa löytyi.

HisKi-tietokannassa Pietarin suomalaisen Marian seurakunnan vihittyjen luettelosta löytyy neljä miespuolista ja seitsemän naispuolista Saarelaista.

Hallitus esittäytyy: Sulo Eskelinen

Saarelaisten sukua olen äitini Martta Eskelisen (os. Saarelainen) puolelta. Olen syntynyt Kolilla vuonna 1948 Martta ja Veikko Eskelisen pienviljelijäperheeseen. Kouluaikojani ja varusmiespalveluaikaa lukuun ottamatta olen asunut Kolilla. Kansakoulun kävin Jeron kansakoulussa, jonne matkaa kotoa oli kuusi kilometriä polkuja ja kärriteitä pitkin. Koulumatkat tehtiin kesällä kävellen ja talvella hiihtäen. Kansalaiskouluun Lieksaan menin syksyllä 1962. Mähköllä sijainneessa uudessa koulurakennuksessa oli oppilasasuntola, jossa asuttiin viikot ja pääsääntöisesti myös viikonloputkin, kuten muutkin syrjäkylien kouluilta tulleet oppilaat, jotka eivät olleet koulukuljetuksen piirissä.

Kansalaiskoulun jälkeen alkoi perinteisten maa- ja metsätöiden tekeminen. Syksystä kevääseen tehtiin savottatöitä, ja maataloustyöt ja nuotanveto kuuluivat kesätöihin. Varusmiespalveluksen suoritin Kainuun prikaatissa Kajaanissa ja reservin upseerikoulun Haminassa. Armeija-ajan jälkeen palasin entisten töiden pariin.

Vuonna 1971 aloitin opiskelun Evon metsäopistossa, josta valmistuin kahden vuoden opiskelun jälkeen metsäteknikoksi. Valmistumisen jälkeen aloitin työt Enso Gutzeit Oy:n (nykyisin Stora Enso Oyj)

Urheiluseura Kolin Ipatti osallistuu puheenjohtajansa Sulo Eskelisen johdolla aktiivisesti Kolin alueen tapahtumien järjestämiseen. Ipattilaisia muurinpohjalettujen paistossa Kolin Erämessuilla 2018. Kuva Asko Saarelainen.

palveluksessa. Työura saman työnantajan palveluksessa erilaisissa työjohtotehtävissä Juuan ja Kolin alueella kesti 36 vuotta. Vuonna 1988 kävin Joensuun metsä- ja puutalousoppilaitoksessa pätevöittävän koulutuksen ja valmistuin metsätalousinsinööriksi.

Erilaisissa kunnallisissa ja maakunnallisissa luottamustehtävissä olen toiminut vuosikymmenien ajan aina vuoteen 2017, jolloin en enää asettunut ehdokkaaksi vaaleissa. Lieksan kaupunginvaltuuston jäsenenä olin 40 vuotta ja kaupunginhallituksen puheenjohtajanakin pari vuotta. Olen osallistunut aktiivisesti Kolin kylätoimintaan sen eri muodoissaan. Lieksan kansalaisopiston ja Kolin kotiseutuyhdistyksen yhteistyönä valmistui vuonna 2016 Kolin kylähistoriakirja: Elämää kansallismaisemassa - Koli kautta aikojen. Joulukuussa ilmestyy toinen Kolin kylähistoriakirja: Tarinoita Kolilta – Koli kautta aikojen II.

Maanpuolustustahto sotainvalidin poikana on säilynyt minulla vahvana aina nuoruusvuosista lähtien. Varusmieskoulutuksen jälkeen kertauspäiviä on kertynyt yhteensä lähes sata. Vuonna 2007 sain ylennyksen reservin majuriksi.

Kolin kansallispuistohankkeen vastustaminen 1990-luvun alussa lienee pitkälti henkilöitynyt minuun, sillä vastustin voimakkaasti kansallispuiston perustamista. Laaja-alainen kansallispuisto maanomistajien ja paikallisasukkaiden voimakkaasta vastustamisesta huolimatta perustettiin Kolille vuonna 1991. Kansallispuiston perustaminen asutulle alueelle oli liian voimakas suojelutoimi, kuten myöhemmin on saatu todeta mm. matkailua kehitettäessä.

Koli saa uuden kylähistorian

Kolin Kotiseutuyhdistys ry:n ja Lieksan kansalaisopiston yhteistyönä syntynyt Kolin kylähistorian toinen osa Tarinoita Kolilta – Koli kautta aikojen II julkaistaan 15. joulukuuta Kolin Seurojentalossa. Kirja täydentää aiemmin julkaistun Kolin kylähistorian aihepiirejä ja toimii itsenäisenä teoksena matkailukylän vaiheista kiinnostuneille.

300-sivuisen kirjan artikkelit käsittelevät maataloutta, kouluja ja asukkaiden henkilökuvia. Pohjois-Karjalan vanhimman matkailukohteen historiasta kerrotaan Pielisen laivaliikenteen, matkailuhotellin vaiheiden ja toteutumatta jääneiden matkailusuunnitelmien kautta. Teoksessa valotetaan myös Kolin vahvaa tarinaperinnettä.

Artikkeleita täydentää runsas kuvitus, joka on koottu eri arkistoista ja yksityishenkilöiltä.

Kansalaisopiston Kolin perinnepiiri on työstänyt kirjaa kuuden vuoden ajan kokoontumisissa Kolin koulussa. Kirjan kokoamiseen on aktiivisesti osallistunut sukuseuran hallituksen jäsen Sulo Eskelinen.

Kirjan on kustantanut Kolin Kotiseutuyhdistys ja toimittanut rehtori Asko Saarelainen.

Asko Saarelainen

Saarelaisten sukuseuran sukukorut Her Design Oy Ltd:ltä

Kalevi Saarelainen

Saarelaisten sukuseuran hallitus **Olavi Saarelaisen** puheenjohtodolla tilasi sukuseuran koruja varten malliehdotukset korutaiteilija **Heta Andersonilta**. Hallitus valitsi ensin toteutettaviksi mallit naisten koruista, joista ensimmäiset tilaukset tehtiin yhtiölle vuonna 2012. Seuraavaksi hallitus hyväksyi 11.10.2014 Hetan sukuseuralle suunnittelemat miesten korumallit ja teki tilauksen myös niistä.

Hetan yritys Her Design Oy Ltd perustettiin vuonna 2003, muutama vuosi sen jälkeen, kun Heta valmistui muotoilija -hopeasepäksi Lahden Ammattikorkeakoulun Muotoiluinstituutista. Yhtiön toiminta kuitenkin jäädettiin hetkeksi Hetan tultua valituksen Artist in Residence -ohjelmaan Glasgow School of Art:iin. Oppilaitos on tunnettu sekä Charles Rennie Mackintoshin suunnittelemasta päärakennuksesta että tasokkaista muotoilun, arkkitehtuurin, visuaalisen viestinnän ja hopeamuotoilun linjoistaan. Siellä ollessaan opintoihin ja työhön liittyen Heta toteutti ensimmäisen oman näyttelynsä ”Beauty with Purpose”. Myös henkilökohtaiseen elämään tuli tänä aikana suuri muutos, kun hän opiskeluaikanaan tapasi tulevan skottilaisen puolisonsa Davidin. Suomeen he muuttivat v. 2008.

Etelä-Helsingin Hernesaaresta järjestyi yritykselle työskentelytilat - Studiopaja kollektiivissa. Täällä Heta toteuttaa käsityönä valmistamiensa tuotteiden suunnittelun sekä valmistuksen. Yhtiön pääasiallisena toimialana ovat kulta- ja hopeatuotteiden suunnittelu sekä valmistus. Heta on saanut koulutuksen ja myös erikoistunut isojen hopeaesineiden suunnitteluun ja toteutukseen perinteisin hopeasepän tekniikoin, keskeisimpinä erilaiset taontatekniikat. Hopeaesineiden ohella hän valmistaa piensarjatuotantona hopeakoruja sekä myös yksilöllisiä uniikkeja koruja. Vuosien varrella Heta on valmistanut hyvin erilaisia hopeaesineitä tilauksesta. Julkisia töitä ovat olleet mm. Pyhän Laurin Kirkon ehtoolliskannu ja pateenit sekä Aalto yliopiston dekaanien käättyjen muokkaukset aina dekaanien vaihtuessa. Näyttelyihin osallistuminen on antanut mahdollisuuden vapaamman taiteellisen näkemyksen toteuttamisen hopeaesineiden muotoilussa, ja tällaisia tuotteita on myyty mm. yksityisiin kokoelmiin Skotlannissa, Ruotsissa ja Suomessa.

Saarelaisten sukuseuran sukukorut toteutetaan piensarjavalmistamisesta, mutta ovat muotoilultaan uniikkeja ja tarkoitettu vain sukuseuralle. Myös suoraan asiakkailta tulee vihkisormustilauksia samoin kuin yksilöllisiä korutilauksia. Hetan oma korukokoelma sisältääkin tällä hetkellä varsin laajan kattauksen hopeakoruja. Näitä koruja on myynnissä tällä hetkellä eri gallerioissa, mm. Höyry-galleriassa Jyväskylässä, Helsky Taito Shop Helsingissä ja Art Juvelo Lahdessa. Höyry-gallerian tiloissa oli tänä kesänä elokuussa laaja hopeatöiden ja -korujen yhteisnäyttely ”Florescentia” Hetan opiskeluaikaisen ystävänsä, Mari Kallionpään kanssa. Näyttely sai kiitettävästi huomiota, kun Keski-suomalainen julkaisi

peräti sivunkokoisen artikkelin näyttelytöistä haastatteluineen.

Heta Anderson on toiminut myös yli vuosikymmenen Suomen Hopeasepät ry:n hallituksen puheenjohtajana. Yhdistys keskittyy edistämään kotimaisen hopeamuotoilun asemaa ja lisäämään tietoutta tämän pitkät perinteet omaavan käsityöalan ammatinharjoittajista. Näyttelytoiminta on yksi niistä tavoista, jolla yhdistys pyrkii edistämään nykyisen hopeamuotoilun tulosten näkyvyyttä Suomessa. Kuriositeettina voi mainita, että Heta oli mukana järjestämässä myös näyttelyä, jossa olivat mukana Suomen Hopeasepät ry, Lahden Ammattikorkeakoulun hopeaseppä -opiskelijat sekä British Silversmiths Association -hopeasepät. Samaan aikaan Hämeenlinnan vanhaan linnaan avattiin upea näyttely, jossa esiteltiin Iso-Britannian pääministerin Downing Street 10:n - hopeakokoelma. Näyttelyt kokonaisuudessaan herättivät laajaa kiinnostusta niin mediassa kuin yleisössäkin.

Alla muutama kuva Hetan koruista sekä hänen yhteystietonsa.

Heta Anderson

tel:+358 50 307 9093

e-mail: heta@herdesign.fi

www.herdesign.fi

Työhuone:

Her Design Oy Ltd

c/o Studiopaja

Henry Fordin katu 5 B 21

00150 Helsinki

Sukuseuran korut

Tilaukset: Kalevi Saarelainen puh. 0400 467 003
S-posti: [kalevi.saarelainen\(at\)herdesign.fi](mailto:kalevi.saarelainen(at)herdesign.fi)

Kuvassa S-riipus 65,-

Riipus, korvakoruja, solmioneula,
kalvosinnapit, pinssi. Hinnat 36-125,-

www.saarelaiset.fi

SAVOLAISET TURPAKÄRÄJÄT

Jouko Saarelainen

Talvella 2018 Kuopiossa, Saarelaiset Seppo ja Olavi kehittivät idean Kuopion seudun Saarelaisten kokoontumisesta keskustelemaan ja kahvittelemaan silloin tällöin suvun kesken. Ideasta päätettiin sitten meidän kolmen kesken samana keväänä. ”Tiukan väännön” jälkeen tapahtuma ristittiin Kuopion seudun Saarelaisten turpakäräjiksi. Turpakäräjiä on pidetty nyt, sanonko - vain neljä kertaa, mutta hyvä sekin. Nimittäin pahan takaiskun tapahtumalle antoi koronapandemia kahdeksi vuodeksi. Toivotaan, että tilanne kohenee nyt.

Turpakäräjien paikan löytämisessä on ollut oma haasteensa, mutta mielestäni olemme kuitenkin onnistuneet siinä hyvin. Ensimmäinen tapaaminen oli heti toukokuun lopussa 2018 kuopiolaisessa Lounassalongissa. Lounassalongin turpakäräjiä luonnehdittiin mukavaksi tilaisuudeksi. Meitä oli Lounassalongissa koolla 10 henkeä. Kahvitelimme ja juttelimme omista sukuasioista. Muisteltiinpa sitäkin, mitä muistoja sota-aika oli jättänyt sen kokeneille mieleen. Minä puolestani kerroin sukuseuran hallituksen päätöksistä. Seuraava tapaaminen oli Puijon Tornikahvilassa, joka oli saanut uuden ilmeen uudistuksen myötä. Tämän tilaisuuden suosio ei ollut oikein häppöinen. Liekö paikan korkeus pelottanut Saarelaisia? Kolmas tapaaminen oli sitten meillä, Eijan ja minun talossa Kuopion Kaislastenlahdessa. Käräjät

saivatkin hyvän vastaanoton ja meille kokoontui toistakymmentä suvun edustajaa. Oli tosi mukava tavata Varpaisjärven Saarelaisia, pitäjästä josta minäkin olen kotoisin! Haasteltiin mukavia ja kerrottiin kuulumisia.

Nyt sitten tuorein tapaaminen pitkän tauon jälkeen oli lokakuun alkupuolella Kuopion Jynkässä ravintola Käskynkän saunakabinetissa. Saunominen kylläkin jätettiin muiden harteille. Tilaisuuteen saapuikin mukavasti käräjöijä. Olimme Olavin kanssa pyytäneet osallistujia tuomaan mukanaan muutaman valokuvan tai esineen, jotka liittyvät kunkin kohdalla johonkin tärkeään tapahtumaan omassa perheessä tai suvussa. Ja niinhän tapahtuikin. Näin me saimme muun käräjöinnin lisäksi sopivan teeman kokoontumisiimme. Tämän ohessa nautittiin sitten kahvia ja sen lisukkeita. Kustannukset olivat kohtuulliset!

Tulevaisuus? Tätä perinnettä tullaan sitten varmaankin jatkamaan? Käskynkässä keskusteltiin aiheesta ja päätettiin jatkaa perinnettä ainakin ensi keväänä tässä mukavaksi osoittautuneessa paikassa Kuopion Jynkässä. Tervetuloa sitten sinne. Ilmoitellaan sitten lähempänä tarkemmin. Toivotaan vielä tästäkin eteenpäin jatkoa käräjille.

Turpakäräjille osallistujia Käskynkässä

Sukuseurassa tapahtuu

Mikko Malinen

Seppo Saarelaiselle Yrittäjäristin suurrusti

Saarelaisten sukuseuran I kunniapuheenjohtajalle, teollisuusneuvos Seppo Saarelaiselle on myönnetty Yrittäjäristin suurrusti. Tämän ansiomerkin nro 311 myönsi Suomen Yrittäjät 13.8.2022 Iisalmen 85-vuotisjuhlassa. Se on Suomen yrittäjien antama korkein arvo. Perusteluna on hänen yrittäjyyden hyväksi tekemänsä työ.

Uusia nettisivuja ja juhlaulkaisua

Pestini Saarelaisten sukuseuran järjestösihteerinä on jatkunut nyt puoli vuotta ja on hyvä kertoa, minkä asioiden parissa olen viime aikoina toiminut.

Parhaillaan tehdään sukuseuran uusia nettisivuja. Niitä ei ole vielä julkaistu, mutta ne tulevat aikanaan näkymään tutussa osoitteessa <http://saarelaiset.fi>. Uudet sivut tulevat toimimaan myös mobiililaitteilla katsottaessa.

Vuonna 2025 sukuseura täyttää 25 vuotta. Hallituksessa on laitettu alulle sukuseuran 25-vuotisjuhlaulkaisu, joka kulkee myös historiikin nimellä. Olen koonnut julkaisua varten kuvia kaikilta aikaisemmilta sukupäiviltä. Olen myös tehnyt haastatteluja aikaisemmilta aktiiveilta. Julkaisu ilmestyy 2024-2025.

Mainitaan vielä, että olen tehnyt esittelyvideoita MyHeritage-alustan käytöstä. Tästä on oma juttunsa tässä lehdessä.

Löytyykö sukuseurasta kuvataiteen harrastajia?

Hallituksessa mietittiin jo seuraavia sukupäiviä ja niiden ohjelmaa. Puheeksi tuli taidenäyttelyn järjestäminen. Suvun taiteentekijät voisivat tuoda mukanaan tai lähettää ennakkoon pari-kolme teostaan juhlapaikalle koko suvun ihailtavaksi.

Jos maalaat, piirrät, teet keramiikkaa, maalaat posliinia, kudot tai teet puu- tai metalliteoksia tms., ilmoittaudu mukaan. Lähetä selostus tai valokuva teoksestasi, jotta näemme, kuinka suuren tilan tarvitsemme ja miten esillepano hoidetaan. Teosten aihepiiri on vapaa, mutta lisäarvoa tuo liittymä sukuun. Onko kyse suvun maisemista, sukulaisista, perinteistä, taloista ja tavaroista? Saapa nähdä, kuinka moni teos on saanut inspiaraatiota Kolistä tai Pielisestä.

Laita alustava tieto kiinnostuksestasi osallistua näyttelyyn helmikuun loppuun mennessä. Näytetään muillekin, mitä osaamme!

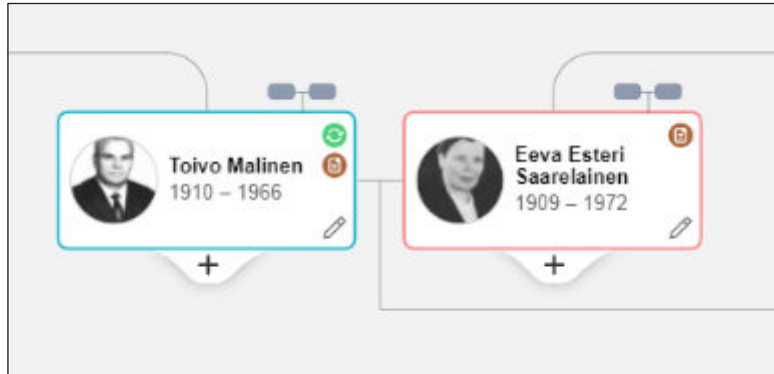
Anita S.

Tässä yksi taulu Anita S. seinältä, aiheena Lieksan Hattuvaaran Myllykangas.

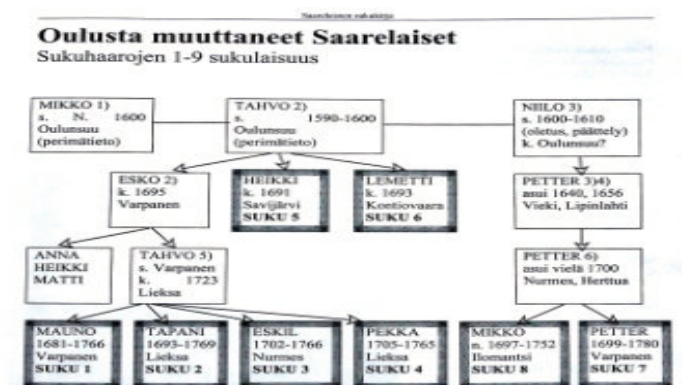
Haluaisitko selvittää omaa sukupuutasi?

Mikko Malinen

Tilasin kolme vuotta sitten MyHeritagelta DNA-testin. Se oli niin sanottu etäserkkutesti, minkä kautta saa etnisyyssarvion ja listauksen DNA-osumista. Nämä ovat toki mielenkiintoisia, mutta kaikista mielenkiintoisimmaksi toiminnoksi minulle on osoittautunut käyttöoikeus online-sukupuuhun, jonka saa jokainen DNA-pakkauksen tilannut. Käyttöoikeus on ilmainen 250 henkilöön asti ja sitä isommille sukupuille voi hankkia maksullisen käyttöoikeuden. Online-sukupuussa idea on siinä, että kun ohjelma havaitsee osuman oman ja toisen sukupuun välillä, voi käyttäjä lisätä muutamalla klikkauksella useita henkilöitä omaan sukupuuhunsa. Tämä on hyvin tehokasta, ja minulle onkin kertynyt sukupuuhun kolmessa vuodessa jo yli 4000 henkilöä. Myös hyvin mukava ominaisuus on, että sukupuu kasvaa kaikkiin suuntiin eli siihen voi lisätä henkilöitä niin isän, isän äidin, äidin kuin äidin äidinkin suvusta.

Olen laatinut esittelyvideoita MyHeritagen online-sukupuusta. Niissä käydään läpi henkilöiden lisääminen sukupuuhun manuaalisesti, smart matches -osumien kautta sekä record matches -osumien kautta. Niistä saa kuvan, minkälaista sukupuun kasvattaminen on. Videot ovat katsottavissa sukuseuran web-sivujen kautta saarelaiset.fi -> Sukututkimus -> Opetusvideot tai suoraan osoitteen <http://saarelaiset.fi/sukututkimus/opetusvideoita/> kautta. MyHeritagesta saa lisätietoa kirjoittamalla Internetin hakukoneeseen "MyHeritage".

Tässä sukukirja 2:n sivulla oleva kooste sukuhaarojen alkuvaiheista. Piirros on saatu Sukujutut ohjelmaan kootusta aineistosta.

Sukuseura on järjestänyt jäsenilleen matkoja mm. Itä-Suomeen (Pielisen kierros), Keski-Suomeen (Jyväskylä, Päijänne-risteily) ja risteilyjä mm. Viroon. Melkoinen osa sukumme jäsenistä asuu Uudellamaalla, joten voisimme vaihteeksi matkailla pääkaupunkiseudulla.

Monelle Helsinki on tuttu koulutus- ja kokouskaupunki, mutta harva muualta Suomesta tuleva on tutustunut kunnolla itse kaupunkiin – en minäkään. Siksi tuntuu, että pitäisi ottaa joskus reilummin aikaa tutustua pääkaupunkiin.

Mitäpä jos tehtäisiin sukuseuran kevätretki Helsinkiin? Jos tunnet Helsinkiä ja varsinkin sidoksia sukuun, on ne sitten henkilöitä, paikkoja tai yrityksiä, anna meille vinkki, niin työryhmä pääsee laatimaan mielenkiintoisen ja monipuolisen ohjelman.

Kansallismuseosta löytyy historiaa ja aarteita, jotka liittyvät suomalaisten sukujuuriin. Paljon löytöjä on tehty myös Pielisen ympäristöstä. Minullakin on vanha Kalevala-rintaneula, joka on tehty Pielisjärveltä tehdyn löydön mukaan. Kasvitieteellinen puutarha on paikka, jossa olen aina halunnut käydä. Helatorstain aikoihin se voisi olla ihanteellinen kohde. Toukokuussa moni muukin ”turistikohte” on avannut ovensa, tehdäänhän Helsinkiin paljon luokkaretkiä. Missä kohteessa sinä haluaisit käydä?

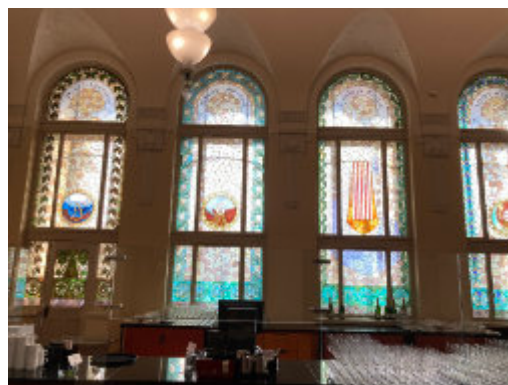
Junalla tai OnniBussilla pääsee kätevästi Helsinkiin mistäpäin tahansa Suomea. Tosin pitkämatkaliselta se voi vaatia yöpymistä hotellissa tai sukulaisten luona. Kannattaa siis kutsua retkelle mukaan myös etelään muuttaneet sukulaiset. Eteläisessä Suomessa asuville Saarelaisille ja heidän jälkeläisilleen matka ei liene ongelma, ovathan julkiset liikenneyhteydet pääkaupunkiseudulla hyvät.

Alustava ajatus on, että kokoontuisimme esim. rautatieasemalla tai sen lähistöllä lauantaina puolil-
tapäivin, jolloin mukaan ehtii hieman kauempaakin. Lauantaina ja sunnuntaina käytäisiin tutustumiskohteissa, ja lauantaina kokoontuisimme yhteiselle päivälliselle tai illalliselle, jolloin on aikaa vapaaseen seurusteluun. Iltaohjelmaan voisi kuulua myös teatteri, konsertti tai vaikka stand up -
keikka. Paluumatkalle jäisi aikaa sunnuntai-iltapäivästä alkaen.

Helsingissä on paljon historian merkkipaaluja ja mielenkiintoisia tutustumiskohteista, mutta yhteen vuorokauteen ei niitä voi ahtaa liikaa. Kiertoajelun lisäksi voisi olla museokäynti, kasvitieteellisen puutarhan vaihtoehtona voisi olla Urheilumuseo uusitulla stadionilla. Tuliaisia voisi hankkia jostain ostoskeskuksesta tai jostain erikoismyymälästä kuten Marimekko tai Fazer. Jos sinulla on hyviä kokemuksia eri paikoista, kerro ihmeessä meille.

Sukuseuran retken hintaan kuuluisivat kiertoajelu, kohteiden sisäänpääsy ja ohjelman mukaiset tarjoilut, mutta ei majoitusta. Jokainen voisi valita sen mielensä ja lompakkonsa mukaan. Hotellitarjonta on runsasta ja hintataso erittäin vaihteleva, muutamasta kymmistä satasiin/yö.

Miltä kuulostaa? Kommentoi, anna palautetta, ehdota ja kysy lisää minulta tai Anulta, joka on sukuseuran retkivastaava.

Yhteystiedot

Hallituksen jäsenten yhteystiedot

Anita Saarelainen	puh. 0400 599 090	anita.saarelainen@hotmail.com
Mikko Malinen	puh. 040 828 6343	mikko.i.malinen@gmail.com
Jouko Saarelainen	puh. 0400 185 624	jouko.saarelainen@dnainternet.net
Veijo Saarelainen	puh. 0400 913 585	veijo.saarelainen@wippies.fi
Sulo Eskelinen	puh. 0400 182 851	sulo.eskelinen@rantamokit.fi
Anu Saarelainen	puh. 050 415 2414	anusaarelainen@gmail.com
Ari Saarelainen	puh. 040 513 8605	asaarelainen@hotmail.com
Kimmo Saarelainen	puh. 0400 744 011	ksaarelainen@outlook.com
Pirjo Saarelainen	puh. 040 581 5208	pirjo.saarelainen@saunalahti.fi
Pirjo Ruuska	puh. 040 715 7211	ruuska.pirjo@gmail.com

TILIIHTEYS: FI46 5600 0520 2536 52

Jäsenmaksu henkilöt 15,-/vuosi sukuseuran tilille, perhemaksu 25,-, yhteisöt 100,-/vuosi
Ainaisjäsenmaksu 150,-/henkilö, 1000,-/yhteisö
lapset alle 15,- ei maksua.

Jäsenrekisteriä hoitaa Mikko Malinen.

Jäsenetuna lehti 1-3x/vuodessa/talous, alennuksia seuran tuotteista ja retkistä, osallistumisoikeus sukupäiviin ja sukukokouksiin.

Kirjatilaukset: Veijo Saarelainen tai muut hallitusjäsenet.

Ilmoitukset, kuvat ja jutut lehteen: Anita Saarelainen tai Veijo Saarelainen

Nettisivu: www.saarelaiset.fi

FB-sivu: <https://www.facebook.com/groups/98483664314>

Hyvää joulua
ja onnellista
uutta vuotta!

Lehti jäsenille osoitteessa: www.saarelaiset.fi

Käyttäjätunnus: Saarelaiset

Salasana: eskonlatu

